№ 135. Czwartek 14. Czerwca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Gmina *Szczutków* w obwodzie żółkiewskim, celem zaprodzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy istniejący budynek szkolny odpowiednio urządzić i utrzymywać tenże w dobrym stanie, posprawiać sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie w szkole ochędóstwa, na opał szkoły dawać rocznie 8 fur drzewa a nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi, który oraz ma pełnić służbę diaka za co pobierać będzie zwykłe dochody przywiązane do tej funkcyi, płacić rocznie 50 złr. w. a. i oddać mu w używanie grunt pod nr. rep. 93 rozległości 24 morgów 986 sążni kwadratowych.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o podniesienie oświaty ludu wiejskiego, podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 26. maja 1866.

Podług oznajmienia wydziału lwowskiego kasyna ruskiego: „Besida ruska“ urządziło to kasyno składki szarpi i innych datków na rzecz ranionych wojowników.

Tę patryotyczną gorliwość podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 11. czerwca 1866.

Gmina *Borysław* ofiarowała 160 złr., a gmina *Tustanowice* 30 złr. na ręce c. k. naczelnika powiatu drohobyckiego na cele wojenne.

Ten akt patryotycznej gotowości do ofiar podaje się z wyrazem całego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dn. 11. czerwca 1866.

Część nieurzędowa.

Lwów, 14. czerwca.

„Wiener Abendpost“ z 12. b. m. zamieściła następujący artykuł wstępny:

„Brygada Kalika rozpoczęła swój odwrót z Księstwa Holsztynu i przybyła do Hamburga. Oznajmiona telegramem proklamacya Fml. barona Gablenza, którą poniżej podajemy, zawiera powody tego kroku. Samowolnem obsadzeniem Holsztynu i bezprawnem zagarnięciem władzy cywilnej, jako też całym szeregiem połączonych z tem aktów gwałtownych naruszyły Prusy jak najmocniej traktat gasteinski i pokój wiedeński. Rząd Jego Mości Cesarza zerwał przeto stosunki dyplomatyczne z Prusami. Hrabia Karolyi został odwołany z posady swojej w Berlinie. Dalsze kroki rządu austryackiego, które już w najbliższym czasie nastąpią, stwierdzą najzupełniej stanowcze jego wystąpienie w tej sprawie.

Nieszczęsne zatargi, które Prusy wywołały w Holsztynie, biorą przeto szybki przebieg. Gabinet berliński dodaje nowe gwałty do dawniejszych; nawet ów zewnętrzny pozór, który usiłował zachowywać dotąd długo, jakkolwiek bezskutecznie, sądzi, iż może odrzucić teraz. Istotnie musiał się przekonać o bezskuteczności usiłowania, by złudzić świat co do prawdziwych dążności polityki pruskiej. Byłoby to więcej niż śmiała nadzieja, gdyby sądzono w Berlinie, że można jeszcze kogokolwiek przekonać powtórzeniem wykrętów, jakich używano w ciągu kwestyi rozbrojenia.

Jak wówczas twierdzono publicznie, że Austrya pierwsza się zbroiła i że pruskie środki wojskowe zostały wywołane austryackiemi, tak chcianoby umotywować teraz niesłychane złamanie traktatu mniemanem pierwszem odstąpieniem Austryi od traktatu. Nie wzdrygają się nędzną sofistykę, którą cały świat potępił, czynić nędzniejszą jeszcze jej powtarzaniem. Z takiej sofistyki wyprowadzają prawo do gwałtownych aktów, które urągają się zarówno z praw Holsztynu, Niemiec i Austryi. Wszystko zdaje się być dozwolonem, dowolność i samowola stały się najwyższemi prawami postępowania Prus. Fakta są jawne całemu światu i świat nieomieszka rozstrzygnąć, na kogo spadnie odpowiedzialność za to, co teraz musi się wydawać nieuchronnem.

Najgłębszem ubolewaniem przejmuje nas myśl, że mieszkańcy Holsztynu są w tej chwili pozbawieni opieki, która im się należy. Przytłumienie prawa stowarzyszeń, tamowanie prasy, usunięcie popularnych urzędników, słowem wszelkie rozporządzenia, które miały przekonać mieszkańców Szlezwiku o błogosławieństwach rządu pruskiego, rozpoczęły się już. Prusy nie poprzestaną na przeszkodzeniu zebrania się legalnie zwołanych stanów, a „regulamin policyi poprawczej“ nastręczy im wszelkich środków do dalszego postępowania. Żywimy jednak silną nadzieję, że polityczne cnoty Księstw, odważne i wytrwałe trzymanie się prawa, nieugiętość i poświęcenie stwierdzą się nanowo w tej ciężkiej chwili. Prawdopodobnie jest to ostatnie doświadczenie. które będą musieli przetrwać, doświadczenie, o którego skończenie postara się pewno cała siła Niemiec.“

Ten sam dziennik zamieszcza notę, którą hrabia Mensdorff pod dn. 9. b. m. wystósował do hr. Karolyi w Berlinie.

Nota w mowie będąca spowodowana została depeszą, którą poseł pruski pod dniem 3. b. m. w Wiedniu doręczył, z powodu deklaracyi Austryi na posiedzeniu sejmu związkowego z d. 1. b. m.

Hr. Bismark usiłował zaprzeczyć słowom wyrzeczonym przez posła austryackiego w Frankfurcie. To jednak mu się nie udało, rząd bowiem cesarski ma w ręku swym dowody ciężkiego przewinienia ze strony Prus, a głos publicznego sumienia w całych Niemczech stanął po stronie Austryi, w Prusach nawet samych wiele się znajduje duchów niepodległych, których sądowi Austrya chętnie się poddać może.

Rząd pruski oświadcza, iż deklaracya Austryi na sejmie związkowym pociąga za sobą naruszenie konwencyi gasteinskiej i powrót do traktatu wiedeńskiego z dnia 30. października 1864 roku.

Przeciwko temu rząd austryacki uroczyście protestuje i składa na rząd pruski całą odpowiedzialność za przeniesienie sporu na pole faktów. Umowy między Austryą a Prusami zawarte nie mogły osłabić spraw związku niemieckiego, rząd zaś pruski umowy te sam pierwszy nadwerężył. Postąpił rząd ten przeciwko zasadzie, iż kwestya sukcesyi w księstwach tylko w porozumieniu z Austryą załatwiona być może, oświadczając, iż kwestya ta załatwiona juz jest wyrzeczoną opinią Jurystów korony pruskiej, ogłaszając następnie kary przeciwko tym co tego zdania nie podzielają. Bez zezwolenia Austryi rząd pruski kwestyę przekazał do rozwiązania to parlamentowi niemieckiemu, to kongresowi europejskiemu. Jakżeż się dziwić może, iz Austrya odstąpiła dalszą decyzyę jedynemu organowi w tej sprawie uprawnionemu, to jest związkowi niemieckiemu. Prusy nareszcie w depeszy z dnia 26go stycznia wyraźnie oświadczyły, iż na wypadek odmownej odpowiedzi postępować będą jedynie według polityki interesowi ich odpowiadającej. Prusy więc złamały konwencyę gasteinską a osadzając Holsztyn nie tylko zniosły wszystkie swe umowy z Austryą ale nadto wykroczyły przeciwko art. XI. aktu związkowego niemieckiego i przeciwko art. XIX. aktu zamknięcia traktatu wiedeńskiego. Austryi więc nic nie pozostaje, jeno postarać się o przestrzeganie godności swej i honoru, oraz o obronę zapewnionych i nadwerężonych praw jej.

Nota powyższa doręczona została w odpisie pruskiemu prezesowi rady ministrów.

Wojska austryackie w Holsztynie opuściły Altonę w dniu 12. b. m. i przeszły do Hamburga na terytoryum hanowerskie. Rząd hanowerski dozwolił brygadzie Kalik, która całą załogę austryacką w Holsztynie składała, przemarsz przez kraj swój z użyciem drogi żelaznej. Książę Augustenburgski opuścił Altonę dnia 11. wieczorem, fmporucznik baron Gablenz dnia 12. nad ranem. Przed wyjazdem z Altony namiestnik cesarski w Holsztynie wydał następującą proklamacyę:

Mieszkańcy Księstwa holsztyńskiego!

Traktatom, przeciwne osadzenie Księstwa holsztyńskiego przez wojsko pruskie, spowodowało mię do przeniesienia rezydencyi namiestnictwa i rządu krajowego do Altony. Nastąpiły potem nowe gwałty; zebranie się stanów holsztyńskich w skutek najwyższego rozkazu przezemnie zwołanych, zatamowane zostało siłą wojskową, komisarz sejmowy został uwięziony.

Proklamacyą z dnia 10. b. m. pruski gubernator Księstwa Szlezwickiego oznajmił, iż obejmie zarazem najwyższą władzę i w Księstwie Holsztyńskiem, w wykonaniu tego oznajmienia zapowiedział dymisyę członkom rządu krajowego, w skutek rozkazu najłaskawszego Cesarza mojego przezemnie ustanowionego i nowy już sąd cywilny zaprowadził.

Wojska pruskie są w pochodzie na Altonę.

Siły wojskowe jakie mam do dyspozycyi nie były obliczone na odparcie ataku mocarstwa niemieckiego dotąd sprzymierzonego; ze szczupłym moim zastępem nie jestem w stanie odeprzeć gwałt skutecznie i stanąć w obronie prawa. Ażeby wojska bez korzyści nie poświęcać, idąc za rozkazem Najjaśniejszego Cesarza monarchy mojego, ustępuję przemocy i opuszczę z niem kraj. Gdy z rozkazu najłaskawszego monarchy mojego objąłem rządy kraju waszego, powitaliście mię z zaufaniem, i zaufanie to zachowaliście mi dotąd w rozleglejszym rozmiarze.

Serdecznie wam za to dziękuję. Przyjdą na was dni ciężkie. Tymczasowo panować będzie przemoc; ustępujcie jej z znaną wa-

szą roztropnością. Lecz w nowej tej próbie zostańcie wierni dobrej sprawie waszej.

Losy wasze są w ręku Boga; oczekujcie z ufnością szczęśliwego ich załatwienia.

Altona, 12. czerwca 1866.

C. k. namiestnik księstwa holsztyńskiego
Gablenz Fmp.

Wieczorem dnia 11. czerwca pospólstwo dopuściło się wielkich excesów przed odwachem, przez policyantów obsadzonym, ku stłumieniu tego excesu użyta być musiała kompania wyruszającego wojska austryackiego. Policya i obywatele później zupełna spokojność utrzymać zdołali.

Baron Scheell Plessen miał przybyć do Kielu w dniu 12. bieżącego miesiąca.

Z Itzehoe donoszą pod dniem 11. b. m. o godzinie 7ej wieczornej, iż dwudziestu członków stanów założy i protest przeciwko uprowadzeniu Lessera.

W miejsce naczelnika powiatu Rendsburskiego, radzcy rządowego Lessera, Garbe znów ustanowiony został rządzcą powiatu.

Z Eckernforde powołano burmistrza Hoe do Kielu, jak mówią na członka nowego rządu szleswicko-holsztyńskiego.

Szleswicki „Verordnungsblatt“ z dnia 12go b. m. zamieścił ogłoszenie p. Zeidlitza z proklamacyą jenerała Manteuffla do Holsztyńczyków, z tym dodatkiem, iż organizacya pod dniem 15go września dla Szleswiku zaprowadzona, nadal utrzymana będzie.

Rząd wirtemberski powołał wszystkich urlopników na dzień 14. bieżącego miesiąca, oraz exkapitulantów landwery pierwszego rzędu i rekrutów tegorocznych w służbie jeszcze nie wyćwiczonych.

Hrabia Bismark rozgłosił drogą, która przestała już być niezwykłą to jest przez biuro telegraficzne Wolfa, wiadomość, że c. k. radzca ministeryalny Hoffmann opuścił Itzehoe w nocy i tajemnie. Pan Hoffmann przybywszy do Itzehoe był powitany z zapałem przez mieszkańców, po rozejściu się zgromadzenia stanów, otoczony tłumem ludu wsiadł do powozu pocztowego, aby namiestnikowi zdać sprawę ustnie i osobiście, ponieważ Prusacy przecięli natychmiast związek telegraficzny.

Z Itzehoe w Holsztynie donoszą, iż w dniu 8. czerwca odbyć się tam miało pod gołem niebem zgromadzenie ludowe, ażeby raz jeszcze dać dowód niewzruszonej woli ludu trzymania się prawa. Gdy jednak o tem zgromadzeniu dalszych nie było wiadomości, wnosić przeto można, iż przeszkodził mu przymarsz Prusaków, którzy Itzehoe zajęli.

„Correspondance Havas“ sądzi, iż Garibaldi nie znajduje się już na Caprerze; jego pobyt obecny nie jest jednak znany.

„La France“ nie pojmuje które to mocarstwo hiszpański prezes rady ministrów miał na myśli, wyrażając w kortezach obawę, iż Hiszpania może jeszcze w tym roku zmuszona będzie do obrony swego terytoryum.

Wiadomości wojskowe dowodzą, że wszystko jest już gotowem do walki. Od granicy szląsko-czeskiej otrzymała „A. A. Ztg.“ o koncentracyach wojsk pruskich pod dn. 7go b. m. następujące wiadomości: Posuwanie się naprzód pierwszego korpusu armii, który dopiero niedawno zajął swoje kwatery pod Zgorzelicami, rozpoczęło się wczoraj zrana i będzie odbywać się dalej temi dniami. Cały korpus staje w dolnym Szląsku i obsadzi drogi wiodące do Czech. Drugi, a może także i czwarty korpus ustawią się również u szląsko-luzackiej granicy, i nad tą połączoną armią obejmie komendę naczelną Książę Fryderyk Karol. Komunikacyę tej armii ze szląską armią Następcy tronu utrzymywać będzie kilka batalionów landwery stojące w dolinie Hirschberg, osłoniętej górami Kierkonoskiego. Wyruszający również ósmy korpus armii ma stanąć w górnej Luzacyi, gdzie stał dotąd 1. korpus armii. Zatem armię stojącą pod Laubau i Löwenberg pod dowództwem Księcia Karola w kierunku ku Pradze można dla jej siły uważać za główną armię pruską. Okoliczność, że dziś tu i ówdzie wezwane zostały niektóre części wojska do komunii świętej, wywołała u ludu mniemanie, że Prusy rozpoczną wkrótce działania zaczepne. W górnym Szląsku ustawili Prusacy u granicy słupy alarmowe, które mają oznajmiać przekroczenie granicy, a w nocy będą zapalane. Złączone w Kielu pruskie okręta wojenne zostały wszystkie oddane do dyspozycyi jenerałowi Manteufflowi. Na Wittenberge na Elbie odeszła nowa pruska dywizya armii do Holsztynu.

Berlińska „Börsen Zeitung“ donosi, iż propozycye pruskie względem reformy związku niemieckiego odeszły już do Frankfurtu należycie sformułowane. Propozycye te dążą w zasadzie do wykluczenia Austryi z związku i do zaprowadzenia szczuplejszych Niemiec pod zwierzchnictwem pruskiem. Tylko naczelne dowództwo siły zbrojnej ma być podzielone w ten sposób, iż Prusy obejmują komendę nad państwami niemieckiemi północnemi i zachodniemi, Bawarya zaś nad państwami południowemi. Parlament wybrany według prawa wyborczego z 1849 roku reprezentować ma lud niemiecki, sejm związkowy, w którym rządy reprezentowane będą przez posłów swych, ma być obok parlamentu drugim czynnikiem prawodawczym, niejako izbą wyższą. W śród Niemiec tych mają być równe prawa i równe stosunki handlowe i t. d. Zdaje się, iż propozycye te wniesione będą na najbliższe posiedzenie sejmu związkowego; rządom niemieckim już je zakomunikowano.

Wygodne to nader propozycye. Idzie w zasadzie o wykluczenie Austryi z związku i o zwierzchnictwo pruskie, to rzecz jasna i prosta. Nam się wydaje, iż program ten najlepiej dowodzi, iż Prusy na serio o reformie nie myślą. Wierzyć bowiem nie można, iżby w Prusiech sądzono, że reforma może przyjść do skutku na takiej podstawie. Byłoby to zaprawdę dowodem najlekkomyślniejszej polityki, gdy propozycye pruskie zgadzać się istotnie miały z tem, co „Börsen-Zeitung“ o nich powiada.

Dnia 11. czerwca zebrać się miały stany holsztyńskie w Itzehoe, dokąd się udał przydany do boku namiestnika radca ministeryalny Hoffmann. Z strony pruskiej głoszą, iż otwarcie stanów zatamowane będzie pokojowo lecz stanowczo. P. Manteuffel miał to wyraźnie oświadczyć. Dzienniki niektóre mniemają, iż do zgromadzonych stanów zastósowane być może rozporządzenie karne, przez rząd pruski w Szlezwiku promulgowane. De facto dziś wszystko stać się może, Prusy bowiem zrzekły się już drogi sprawiedliwości i prawa. Nie było tego nigdy, żeby pod nic nie znaczącemi pozorami gwałcono prawa, dowolnie łamano traktaty, jak to dziś Prusacy czynią.

W takiem położeniu rzeczy nie trzeba na to dowodu, iż zagrażają istotnie czyny, przewidziane artykułem XIX. aktu zamknięcia traktatu wiedeńskiego. Gdyby jenerał Gablenz stawiał był opór, co zawsze stać się mogło, pomimo kolosalnej przewagi sił pruskich, w takim razie byłoby już przyszło do czynu w najrozleglejszem znaczeniu. Przypuściwszy nawet, że Austrya złamała konwencyę gasteinską, to pomimo tego Prusy przystąpiły do wymierzenia sobie samym dowolnej satysfakcyi, czemu właśnie według artykułu XIX. środki właściwe, spiesznie zapobiedz lub też rozpoczęte samowolne działanie zatamować mają. Do związku niemieckiego teraz należy rozporządzić środki właściwe i mamy nadzieję, że stanie się to w sposób tak znaczący i tak stanowczo, jak tego obecne położenie wymaga.

Z Florencyi donoszą, iż Garibaldi odebrał rozkaz stanąć natychmiast na czele ochotników. Co chwila wyglądają dekretu, oddającego rejencyę księciu Carignan. Proklamacya wojenna i manifest jenerała Lamarmory do Europy wystosowany, mają już być wygotowane. Batalionów ochotników ma być 60, i pożyczka przymusowa 240 milionów Lirów ma być rozpisana.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 12. czerwca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Jego Ces. Mość przybył dnia 10go b. m. o godzinie 8mej rannej z Schönbrunnu, przyjmować raczył Ich Excelencye ministra wojny i hr. Mensdorffa, z którymi dłuższą odbył konferencyę, poczem Najjaśn. Pan dawać raczył posłuchanie 84 osobom od godziny 10tej rannej do godziny 1szej z południa. W osobnem posłuchaniu Jego Ces. Mość przyjmować raczył księdza prałata Lipownickiego, radzcę tajnego Wilhelma Lipownickiego, hr. Felixa Wimpffen i hr. Mitrowskiego. Później Najjaśn. Pan przyjmował fmp. Heniksteina, wysłuchał relacyi pp. ministrów Larisza, Wilerstorffa, Majlata i Esterhazego, i o godzinie 3ciej z południa znów do Schönbrunnu powrócił.

O godzinie 8mej wieczornej Jego Ces. Mość przybył znów z Schönbrunnu do zamku cesarskiego i przyjmować raczył pp. ministrów.

Jej Ces. Mość Cesarzowa udała się dnia 10go b. m. o godzinie 10tej rannej drogą żelazną do St. Pölten, a ztamtąd do Mariazell w towarzystwie najwyższej ochmistrzyni dworu swego. We środę w południe Najjaśn. Pani powrócić ma do St. Pölten i udać się do Ischl zachodnią drogą żelazną. Dzieci Najjaśn. Państwa, Cesarzewicz następca tronu Rudolf i Arcyksiężniczka Gizella wyjadą dnia 10. czerwca drogą żelazną do Ischl.

Jego Ces. Wysokość Arcyksiążę Leopold przyjmowany był w dniu 10go b. m. przez Najjaśn. Pana w pożegnalnym posłuchaniu i udał się zaraz do armii północnej z orszakiem swym.

Peszt, 11. czerwca. *(Posiedzenie izby reprezentantów.)* Na dzisiejszem posiedzeniu głosowano kartkami dla wyboru komitetu, który ma zająć się zbadaniem półrocznych rachunków izby. Następnie odczytano sprawozdanie i projekt adresu komisyi zapomogi. Deak proponuje nie odsyłać adresu i idee wyrażone w sprawozdaniu komisyi wyrazić w uchwale którą odczytuje. Najważniejszy ustęp, który poprzedza wzmianka, że Jego ces. Mość z własnej monarszej i ojcowskiej życzliwości i z własnego postanowienia raczył już zarządzić środki potrzebne, jest następujący:

Izba reprezentantów nie uważa obecnie za rzecz potrzebną przedkładać Jego ces. Mości adres przez komisyę proponowany, w tej nadziei, że aż do tego czasu, w którym de facto, w zupełności i prawdziwie przywrócone będzie stanowisko konstytucyjne odpowiedzialnego ministeryum i jurysdykcyi, których sejm ma prawo żądać i ponownie domaga się, których jak najbliższego urzeczywistnienia izba reprezentantów żąda i spodziewa się na podstawie naszej konstytucyi, Najjaśn. Pan na mocy swojej władzy królewskiej wydawać będzie stosowne rozporządzenia, aby środki potrzebne były jak najspieszniej zgromadzone i wyłącznie na cel przeznaczony użyte, z punktualnością jednającą serca i zaufanie ludu. Izba reprezentantów oświadcza także, że jeżeli usunięcie zagrażającego niedostatku w obec teraźniejszych nadzwyczajnych stosunków wymagać będzie nadzwyczajnych wysileń a nawet współudziału sejmu, natenczas sejm na bezpośrednie wezwanie Jego Mości Cesarza, z największą gotowością uczyni wszystko, co w tym względzie zgodnie z konstytucyą i prawem uczynić można.

Kallay i Halasz wnoszą także poprawki, są zaś za odesłaniem adresu z dołączeniem prośby o przywrócenie ministeryum i jurysdykcyi. Wszystkie trzy wnioski będą wydrukowane i we środę będą wzięte pod rozprawę.

„Debatte“ pisze: Winniśmy skonstatować, że rozmaite pogłoski o podróży Najjaś. Pana do Ołomuńca okazały się bezzasadnemi. Dowiadujemy się tylko, że w razie gdyby przyszło do wojny, Najjaś. Pan uda się na dni kilka do głównej kwatery armii północnej.

„Independance belge“ podaje udzieloną sobie z Londynu drogą prywatną depeszę z 1. kwietnia przesłaną przez gabinet wiedeński reprezentantom austryackim przy dworach neutralnych, która towarzyszyła odpowiedzi tego gabinetu na zaproszenie rzeczonych dworów na konferencye w Paryżu.

„Austrya nie może taić, iż czyni zawisłem przystąpienie swoje do warunków, które mogą powstrzymać to zebranie się. Gabinet wiedeński woli żeby tak było, gdyż niespodziewa się bynajmniej pomyślnych rezultatów po konferencyach. Pomimo złagodzenia wyrażeń redakcyi, artykuł odnoszący się do Włoch oznacza: ustąpienie Wenecyi.

„Austrya na żądanie to może tylko bezwzględną odpowiedzieć odmową. Ustąpić prowincye tak ważną pod względem wojskowym, morskim i politycznym, byłoby samobójstwem, któreby wyrzuciło Austryę z stanowiska wielkiego mocarstwa.

„Austrya nie może przyjąć w zamian Wenecyi wynagrodzenia pieniężnego, jest to dla niej kwestyą honoru i godności, względem których nie ma układów możliwych.

„Co się tyczy wynagrodzenia terytoryalnego, byłoby ono możebnem po wojnie i przeobrażeniach terytoryalnych, które po niej następują, a nie na kongresie pokojowym; gdzież zresztą znaleść wynagrodzenia? Podział Turcyi nie jest na porządku dziennym. Zresztą ani Księstwa Naddunajskie, ani Bośnia i Hercogowina, nie wyrównywałyby Wenecyi.

„Prowincye te opóźnione w cywilizacyi i biedne byłyby dla Austryi raczej żywiołem słabości i wyczerpywałyby tylko jej zasoby zamiast je mnożyć. Nasuwano również, ze Szląsk mógłby odszkodować Austryą. Gabinet wiedeński bardzo jest dalekim od zdania tej kombinacyi, i woli aby każde mocarstwo mogło zachować, co mu prawnie należy.

„Gdyby wojna wybuchła i wielkie zwycięstwa utrwaliły potęgę Austryi i zostawiły w jej rękach zapewnione zdobycze, wtedy Austrya mogłaby się zrzec dawnej prowincyi, aby za nią wziąść inną, gdyż mocarstwo zwycięskie może czynić w interesie uspokojenia ustępstwo, na które przystawać nie może pod groźbą, bez okazania się słabą i zachęcenia przeciwnika.

„Gabinet wiedeński obraziłby wszelkie uczucia kraju swego i armii, gdyby zezwolił na układy o ustąpienie Wenecyi.

„Załatwienie tego rodzaju było niemożebnem; Austrya ujrzałaby się zmuszoną ogłosić tę niemożebność w łonie kongresu, coby na nią zrzuciło odpowiedzialność nieudania się jego.

„Austrya może się tylko zapatrywać na sprawę włoską ze stanowiska wynikającego z traktatów, a tem samem mniemane prawo narodowości nie istnieje dla niej. Gabinet wiedeński nie może przyjąć w dyskusyi spraw włoskich innego punktu wyjścia jak traktat zürichski, którego niewykonanie jest początkiem sytuacyi zajmującej Europę.

„Argumentacya ta na konferencyi tworzyłaby za każdym krokiem trudności, któreby mało się przyczyniały do pokojowego załatwienia. Austrya dostarczyłaby tym sposobem broni swoim przeciwnikom przypisania sobie odpowiedzialności za niepowodzenie. I im większe byłyby nadzieje przy otwarciu kongresu, tem żywsze byłyby zarzuty czynione Austryi, gdyby się nie udał, nie mówiąc o niebezpiecznych urazach, jakieby obudziła Austrya, gdyby naczelnicy rozmaitych gabinetów europejskich rozjechali się bezowocnie, dawszy światu wspaniałe widowisko swego zebrania się.

„Gabinet wiedeński przyjąłby chętnie kongres, pragnie go nawet, jeżeli mieć będzie gwarancyę, że żadne mocarstwo nie ma zamiaru użycia go za środek do osiągnięcia wygodniej celu, do którego waha się zdążać z bronią w ręku.

„Gabinet wiedeński sądzi, że mocarstwa prawdziwie neutralne i bezinteresowne pojmą, że w kwestyi tej oczekiwać nie można pokojowego załatwienia, chyba gdyby odtrącano aspiracye niezgodne z stanem pokoju.

„Jeżeli mocarstwa neutralne nie chcą lub nie mogą się odważyć na stawienie powagą swą tamy nieustającym uroszczeniom i planom zaborczym, powinny przynajmniej pozostawić równą swobodę obronie jak zaczepce.

„Austrya jest silna swem prawem. Nie wzywa ona pomocy niczyjej, lecz żąda możności zachowania tego co jej należy, tak długo póki zdolną będzie uczynić to.

KRONIKA.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym są: Wszystkie sprawy zaległe z ostatniego posiedzenia — tudzież: 1) Najem ubikacyi dla landwójtostwa drugiej dzielnicy. Sprawozd. radny p. Winiarz. 2) Najem pomieszkania dla c. k. jenerała w domu pod L. $724^{1}/_{4}$. Sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 3) Restauracya kościoła Panny Maryi Śnieżnej. Sprawozd. radny ks. kanonik Romaszkan. 4) Oznaczenie ilości dodatku kwaterunkowego do podatku czynszowego na rok 1866. Sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 5) Wniosek o nabycie 13 wozów z beczkami dla straży ogniowej. Sprawozd. radny p. Dr. Milleret. 6) Urządzenie dwu nowych studzien na Chorążczyznie i w ogrodzie pojezuickim. Sprawozd. radny p. Slaski. 7) Sprawunek 60 nowych latarni do oświetlenia naftą. Sprawozd. radny p. Dr. Tytus Lewakowski.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym) Ciężkie obrażenie ciała i nadużycie władzy urzędowej. W Pogorzelisku pod Niemirowem w lecie 1865 pewna włościanka posprzeczała się w karczmie z włościaninem Wasylem Bodnarem, w skutek czego tenże, jako też obecny w karczmie wójt Iwan Bas pobili ją. Gdy nadszedł mąż pobitej i chciał ująć się za nią, Bas obalił go na ziemię, kopał mając bóty z żelaznemi podkówkami, i tak mocno uderzył go w lewe ramię, że kość wyskoczyła ze stawu. Nadto nazajutrz Bas kazał dać 10 plag włościance wczoraj pobitej, niby za obrażenie słowami jego osoby. Na rozprawie ostatecznej w dniu 11go b. m. Iwan Bas, 35 lat liczący, ojciec 4 dzieci, obr. gr. kat., skazany został na 3 miesiące więzienia, zaostrzonego postem w każdym tygodniu, (prokuratorya proponowała 7 miesięcy), a Wasyl Bodnar, 26 lat liczący, ojciec 2 dzieci, obr. gr. kat., na 6 dni aresztu, i obadwaj przyjęli wyroki, (prezyd. radzca sądu krajow. p. Dzierzyński, oskarzyciel zastępca prok. państwa p. Buszak).

(Pożar.) Podług telegramu z Tyśmienicy z dnia wczorajszego powstał tam pożar przedwczoraj (12go b. m.) po godzinie 11tej przed południem. Całe środkowe miasto spłonęło zupełnie; 274 izraelickich i 6 chrześciańskich domów, kościoły ormiański i gr. kat. i dwie bożnice stały się pastwą płomieni. Do 700 izraelickich i 6 chrześciańskich rodzin poniosło szkodę, a między temi jest tylko 50 familii zamożniejszych. O zaopatrzenie i umieszczenie nieszczęśliwych pogorzelców postarano się chwilowo. Szkodę obliczają. Ruchomości mieszkańców zostały w części ocalone. Urzęda powiatowy i podatkowy pozostały nieuszkodzone. Ogień wszczął się prawdopodobnie przez nieostrożność.

(Loterya fantowa na dochód dotkniętych głodem.) W Kołomyi urządzona została loterya fantowa na dochód dotkniętych głodem mieszkańców obwodu Kołomyjskiego. Ciągnienie odbyło się publicznie dnia 21go z. m. Za losy sprzedane zebrano 1988 złr. 60 c., zkąd inąd wpłynęło 989 złr. 56 c., razem 2978 złr. 16 c. Z tego użyto na wsparcie dotkniętych głodem 2548 złr. $47^{1}/_{2}$ c., a mianowicie dla ludności chrześciańskiej w Kołomyi 638 złr. $47^{1}/_{2}$ c., dla stowarzyszenia do wspierania chorych izraelickich w Kołomyi 180 złr., dla dotkniętych niedostatkiem w Peczeniżynie 190 złr., w Jabłonowie 100 złr., w Kossowie 200 złr., w Kuttach 200 złr., w Zabłotowie 180 złr., w Śniatynie 200 złr., w Gwoździcu 180 złr., w Horodence 140 złr., w Obertynie 200 złr., w Chocimierzu 140 złr. Koszta urządzenia loteryi wynosiły tylko 219 złr. 22 c.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca maja 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Stanisławów		Halicz		Nadwórna		Buczacz		Tłumacz		Czortków	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy	5	25	5	.	5	.	4	25	4	50	4	70
„ żyta	3	66	4	40	4	.	4	.	3	66	3	42
„ jęczmienia	3	35	3	.	3	50	3	.	3	33	2	65
„ owsa	1	62	1	40	2	.	1	60	1	30	1	80
„ hreczki		.	.		.	.	3	25	.	.	3	30
„ kukurudzy	4	37	4	80	5	.	4	50	4	50	4	35
„ ziemniaków	2	40	.	.	.	.	.	.	1	60	1	43
Cetnar siana	1	40	.	75	2	.	1	90	.	80	1	40
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	50	6	.	5	.	4	50	5	50	7	50
„ „ miękkiego	4	.	4	.	4	.	3	50	4	50	6	50
Funt mięsa wołowego	.	12	.	10	.	10	.	10	.	10	.	10
Mas okowity		76	.	52	.	60	.	41	.	44	.	45

Ostatnia poczta.

Frankfurt, 12. czerwca. Telegram berliński przedstawia wczorajszy wniosek Austryi na sejmie związkowym jako przeciwne regulaminowi postępowanie. Twierdzenie to jest zupełnie bezzasadne. Zamierzone postawienie wniosku Austryi względem mobilizacyi zostało podług regulaminu oznajmione posłowi pruskiemu, tak jak i innym posłom dnia 10. b. m. wieczorem. — Dziś znaczna odeszła ztąd załoga pruska trzema pociągami kolei; po południu odeszła załoga austryacka przy najżywszym udziale ludności.

Berlin, 12. czerwca. Dzisiejszy „Staatsanzeiger“ ogłasza przedłożony przez Prusy rządom niemieckim projekt reformy związku niemieckiego, który wyklucza posiadłości austryackie ze związku. — Poseł austryacki opuści Berlin jutro o godzinie 11. wieczorem.

Darmsztad, 12. czerwca. Na wczorajszem posiedzeniu izby oświadczył *Dalwigk:* Związek uzna w najbliższym czasie Księcia Augustenburga, przypuści prowizorycznie posła jego do zwiąku i przydzieli tę sprawę sądowi austregalnemu.

Altona, 12. czerwca. Wojska pruskie przybyły tu. Jenerał Manteuffel jest spodziewany.

Bukareszt, 11. czerwca. Gazeta urzędowa ogłasza ustawę względem formowania legionów ochotników. Ochotnicy otrzymają od państwa broń, mundur i żywność, i podlegają przez czas służby ustawie wojskowej. Za pomocą tych legionów będzie siła armii podniesiona do 150.000 ludzi. Izbie przedłożona będzie wkrótce ustawa względem wydania pieniędzy papierowych, a ewentualnie względem podatku wojennego. Z tego powodu objawia się wielkie wzburzenie szczególnie między kupcami.

Brest, 12. czerwca. Poczta amerykańska przywiozła wiadomości z Nowego Yorku z 2. b. m., które donoszą, że podług telegraficznych doniesień z Kanady z 1. b. m. wtargnęli Fenyanie pomimo czujności władz północno-amerykańskich do prowincyj angielskich. Fort angielski naprzeciw Buffalo ma być opróżniony, koleje żelazne i telegrafy są zniszczone. Fenyanie mają ciągnąć w głąb kraju bez oporu. Wiadomości te nie są urzędowe.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. czerwca.

Hotel europejski: PP. Rylski Wład., z Ostrowa. — Wiśniewski Wiktor, z Strzelisk.

Hotel Langa: Krauss Ant., c. k. porucznik, z Jarosławia.

Hotel angielski: Plattner Fryd., z Szmańkowczyk.

Hotel krakowski: Ebner Rudolf, c. k. przeł. powiat., z Przemyślan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. czerwca.

PP. Hr. Bobrowski Karol, do Andrychowa. — Torosiewicz Mikołaj, do Połtwy. — Wielowiejski Wład., do Olejowa. — Jasiński Klaud., c. k. radzca pens., do Krakowa. — Bironn Wład., ces. ros. kapitan, do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. czerwca 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	325 42	+ 15.6	81.4	połud.-zach. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.22	+ 25.3	51.7	„ „	„
10. god. wiecz.	325.28	+ 17.0	71.6	„ „	pogoda

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Doctor Faust's Hauskäppchen"**, oder: **„Die Herberge im Walde"**, krotochwila ze spiewami w 3 aktach. Występ gościnny p. Józefa *Matras* z Wiednia i p. Józefiny *Paulmann* z Lincu.

Jutro (przedst. polskie): **„Chłopiec okrętowy"**, komedyo-opera w 2 aktach. **„Pierwej mama"**, komedya w 1 akcie.

Dnia 13. czerwca wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

27. 29. 18. 7. 33.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 23. czerwca i 4. lipca 1866.

Kurs Lwowski.

Dnia 13. czerwca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	45	6	54
Dukat cesarski	„ „	6	53	6	63
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	28	11	50
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	10	2	16
„ papierowy rosyjski	„ „	1	47	1	51
Talar pruski	„ „	2	05	2	10
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	66	25	67	42
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	69	46	70	80
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	58	42	59	50
5 % Pożyczka narodowa	bez kuponów	59	17	60	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	161	67	165	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. czerwca.

	złr.	kr.
5 % Metaliki	55	25
5 % pożyczka narodowa	59	75
Losy z 1860 roku	70	20
Akcye banku wiedeńskiego	655	—
„ „ kredytowego	123	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	138	—
Srebro	138	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	60

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. czerwca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	47.60	47.80
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.50	99.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	59.40	59.50
od kwiet. do paźdz. po 5%	58.90	59.10
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	65.—	66.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	53.—	53.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	55.30	55.50
dtto. po 4½%	44.50	45.—
dtto. „ 4%	39.75	40.25
dtto. „ 3%	29.75	30.25
dtto. „ 2½%	26.—	29.—
dtto. 1%	10.10	10.20
Przez. do wyl. z r. 1849 całe losy	123.—	124.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	121.—	122.—
Przez. do wyl. z r. 1854	68.50	69.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	69.40	69.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	76.25	76.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	57.40	57.60
Renty Como po 42 lir. aust.	13.—	13.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	—.—	49.—
„ „ „ 4½%	44.—	44.50
„ „ „ 4%	39.50	40.—
„ „ „ 3½%	34.50	35.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	47.50
„ 2¼%	—.—	42.50
„ 2%	—.—	38.—
dtto. z procent. za granicą „ 1¾%	—.—	32.50
„ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	82.—	82.50
Wyż. Austryi	—.—	80.—
Salcburg	76.—	79.—
Czech	80.—	81.50
Morawii	74.—	75.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	82.—	85.—
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. indemn. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86.—
Węgier	61.—	61.50
Ban. Tem.	59.50	60.25
Kroacyi i Slawonii	67.75	68.—
Galicyi	58.25	58.75
Siedmiogrodu	57.25	58.50
Bukowiny	57.25	58.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	58.50	59.—
Banat Temerz.	58.25	58.50
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
Dług Salcburgu „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal. dł. zwr. z r. 1866 7%	—	—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	23.50
„ 2½% „ 100 „	—.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	—.—	18.50
„ 2% „ 100 „	—.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	—.—	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	651.—	653.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	122.10	122.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	510.—	520.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	62.—	62.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1455.—	1458.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	150.90	151.10
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	150.—	152.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	99.—	99.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	162.75	163.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	95.—	97.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	121.—	121.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	77.—	78.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Busterhradzka po 500 zł. m. k.	620.—	650.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	240.—	—.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Towar. górn. po 200 zł. w. a.	95.—	100.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	408.—	410.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	110.—	120.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	350.—	370.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	229.—	240.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.	310.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.90	—.—
przeznaczone do los. po 5%	81.75	82.—
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	66.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	69.—	70.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	98.—	99.—
Wegier. Towar. ziemskie po 5%	72.—	73.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	88.—	90.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	—.—	80.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	71.—	72.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	110.50	111.50
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	99.—	100.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	86.75	87.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	81.—	83.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	72.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	86.—	87.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	70.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	83.—	84.—
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	86.—	88.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	87.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	99.—	100.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	78.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	105.—	107.—
„ „ po 50 zł. m. m.	—.—	47.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	21.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	75.—	85.—
Salma „ 40 „ „	24.75	25.25
Palfiego „ 40 „ „	—.—	21.—
Clarego „ 40 „ „	—.—	21.—
St. Genois „ 40 „ „	—.—	21.—
Windischgrätza 20 „ „	—.—	15.—
Waldsteina 20 „ „	—.—	17.—
Keglevicha „ 10 „ „	—.—	11.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	10.50	11.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	115.75	116.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	116.25	116.50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	101.25	101.75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	134.—	136.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 106 fr.	54.20	54.40
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.46	6.48
detto. pełnej wagi	6.46	6.48
Korona	—.—	—.—
20frankówka	11.—	11.02
Rosyjski imperyał	11.05	11.10
Talar związkowy	2.05	2.07
Srebro	135.50	136.50

Kurs korony w c. k. kasach — zł. — c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.